сега!
Да бягаме! Да бягаме! ~~Да бягаме!~~
/Завлича Чжсан към изхода/.

Ин-Ин /на прага/ —
Съмва. От кога
Мой Чжсан, побързай!.. ~~Не е далеч~~
~~зората...~~

к)
под
Конете пакат, мокри ~~от~~ дъжда...
престава и гърмът...
спря
Виелицата ~~стихва~~... ~~гърмът пре-~~
~~става...~~

Мой Чжсан!.. Ти гледаш, че...
~~аз в [illegible]...~~

така... облечена като момче?...
~~Както момче облечена съм?..~~
стана?!..
Хуниян, какво му ~~е?!~~

Хуниян — от някакъв си син студентът е
~~Обичат Х студентът ваш~~
казвам
какъв — една ли аз ще разбера...
~~От някакъв си син — какъв, аз ли~~
~~разбирам...~~

Чжсан /съвсем дошъл на себе си, радостно/
Ин-Ин, сестра —
Не, не, пробудих се! ~~аз~~!..
и мила, и добра!..
~~Ин-Ин, любов ти моя!...~~

Хуниян — Да бягаме!

Чжсан /устремява се към изхода. Вне-
запно се спира/.
Почакай! Нищо дали,
~~Почакай~~!
~~Ин-Ин! Забравихме ли нещо ний?~~
Хуниян, не сме забравили тук нещо?